

havet Side, troer jeg just ikke, at der behøves nogen saa høitidelig Protest som den, en anden æret Taler (Wilkens), har nedlagt, om hvorvidt det skulde være et Billigelses- eller Misbilligelses-Votum til Ministeriet, her handledes om; men det kan dog heller ikke nægtes, at det paa en Maade er at desavouere Ministeriets Færd, hvis man kom til et heelt andet Resultat i hvad der er udført; det vilde da i alt Fald være at berøre Ministeriets Stilling og Virken paa en meget omsindtig Maade.

Monrad: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg virkelig anseer det for en høit farlig Betragtningssmaade, at, fordi en Sag provisorisk var afgjort af Ministeriet, under dets Ansvar, den derfor skulde tage i Betydning, og at man derfor skulde behandle den lettere, sigende: det er en afgjort Sag. Netop disse Sager, hvor Ministeriet har betjent sig af sin Myndighed og givet en Bestemmelse provisorisk, netop disse Bestemmelser kræve efter min Mening den alleromhyggeligste Behandling, og jeg vilde ansee det for høit farligt, om man derfor, fordi Noget engang var afgjort af Ministeriet, vilde undlade at henvende netop en sær Opmærksomhed paa saadanne Sager.

Balthazar Christensen: Det er upaatvileligt ikke noget Medlems Mening her i Salen, og mindst kan det være min, at vi ikke skulde behandle en Sag alvorligt og omhyggeligt, naar den allerede var afgjort af Ministeriet, altsaa ikke skulde underkaste en provisorisk Lov en omhyggelig Prøvelse, men vel at mærke, det er vor Mening, at vi ikke enten i Almindlighed eller i Særdeleshed i et Moment som dette troe at burde foretage os et saadant Skridt, naar der ikke er tilstrækkelig indlysende Anledning eller Nødvendighed dertil, og denne kunne vi ikke erkjende at være tilstede ved den her omhandlede Leilighed. Vi kunne derhos ingenlunde, naar vi tænke paa det Arbejde, der forestaaer os, tvivle om, at vi ville faae riig og naturlig Leilighed til at udtale meget af det, som vedkommer denne Sag, og som vi i denne Anledning kunne ønske at udtale for Regjeringen saavel som for Folket. Jeg troer allerede af dette Hensyn, at det er naturligt og velbegrunder, naar vi mene, at

der ingen Comitee paa dette Stadium bør ned sættes. Men jeg mener derhos, at det for os er saameget naturliggere, at vi modsatte os en Comitees Nedsættelse, som det overhovedet er os særligt magtpaaliggende, at Rigsdagen fortrinnsvis concentrerer sin Virksomhed om Arbejder, som give practiske og bestemt indlysende Resultater. Det er ved at concentrere sin Virksomhed derpaa, altsaa ved ikke at aflede sine Kræfter til andre Sider, at Rigsdagen, og igjennem den Forsamlingen, skal finde den Anerkjendelse i Folket, som er dens bedste Støtte og dens bedste Garantie. Men aldrig have vi tænkt paa eller kunnet tænke paa, ved ikke at ville nedsætte en Comitee, ved denne Leilighed, at ville gjøre gjældende en Anstuelse som den, den sidst ærede Taler har sagt, nemlig, at naar en Lov engang var given provisorisk, man da skulde tage Prøvelsen let.

Rotwitt: Jeg skulde blot tillade mig den Bemærkning, at der er noget Særegent ved den heromhandlede provisoriske Anordning. Det er nemlig af Sagens Natur en Følge, at det er en Anordning, som regelmæssig ved hvert Aar maa vende tilbage. Omstændighederne have gjort, at Ministeriet, fordi Rigsdagen ikke tidligere har været samlet, har været nødt til at udgive en provisorisk Anordning. Resultatet af Anordningen er imidlertid allerede eregeret, og det forekommer mig saaledes, at det vilde være upractisk nu at dvæle meget vidtløstigt ved de principielle Anstuelser, som der yttres at det skulde være vigtigt at undersøge. Thi naar Rigsdagen samles den første Mandag i October i dette Aar, saa vil en ganske lignende Anordning om Udskrivningen, om ikke med Hensyn netop til Størrelsen af Mandstabet eller deslige, dog af samme Art blive forelagt Rigsdagen — ikke som nogen provisorisk Anordning, men som en Lov, Rigsdagen skal vedtage; og da forekommer det mig, at der vil være fuldkommen tilstrækkelig Leilighed og Tid til at gjenemgaae de Principer, som det nu lader til, at man har lyst til at undersøge. Jeg er derfor blandt dem, som stemme mod en Comitees Nedsættelse i denne Sag.

Formanden: Hvis Ingen mere forlanger at ytre sig, vil jeg tillade mig at opfordre den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn